

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal, în următoarea componență:

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda, Nicolaev Ghenadie

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, declarat de avocatul Ceachir Anatolie în numele condamnatului Palamari Constantin, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 decembrie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2015, în cauza penală, privindu-l pe:

Palamari Constantin Ștefan, născut la 24.11.1978, originar și domiciliat în raionul Strășeni, sat Vorniceni, str. 8 martie, 22.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță*: 20.03.2014 – 22.12.2014;
2. *Instanța de recurs*: 23.01.2015 – 29.04.2015.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 decembrie 2014, Palamari Constantin Ștefan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264/1 alin.(3) la amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 11000 (unsprezece mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a stabilit, că Palamari Constantin Ștefan, la 07 septembrie 2013, aproximativ la ora 03.00, în mun. Chișinău, pe str. Calea Ieșilor, vis-a-vis de restaurantul „Butoiaș”, conducea automobilul de model „BMW” cu nr.î. STAR 065, se deplasa spre ieșirea din mun. Chișinău în direcția r-ului Strășeni și a fost stopat de către colaboratorii Inspectoratului Național de Patrulare. Șoferul, avînd intenția de a tăinui faptul

conducerii automobilului de către el, a stopat automobilul, a trecut pe bancheta din spate, iar la volan a urcat soția acestuia Serafima Palamari, care în acel moment se afla în autoturism pe bancheta din față dreapta. Agentul constatator, care a observat schimbarea șoferului, după ce s-a apropiat de autoturism, a inițiat o discuție cu Palamari Constantin, în timpul căreia a simțit de la acesta miros de alcool din cavitatea bucală. Având dubii, că conducătorul auto este în stare de ebrietate, colaboratorii de poliție ai INP, l-au condus la sediul Instituției Medico-Sanitare Publice Dispensarul Republican de Narcologie, amplasat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 32, pentru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate. Conducătorul auto, Constantin Palamari, a refuzat categoric de a fi supus testării alcoolscopice și recoltării probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei. Faptul refuzului fiind consemnat în procesul-verbal nr. 3677 din 07 septembrie 2013.

Prin acțiunile sale inculpatul Palamari Constantin a comis infracțiunea prevăzută de art. 264/1 alin.(3) Cod penal – refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată în instanța ierarhic superioară de către: procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Guzik Vlad, inculpatul Palamari Constantin și avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Palamari Constantin.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Palamari Constantin, fiind recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 650 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce unități de transport pe un termen de 5 ani.

În motivarea recursului a indicat, că prima instanță a calificat corect acțiunile inculpatului, însă a aplicat o pedeapsă prea blândă, la limita minimă prevăzută de infracțiunea imputată, în lipsa circumstanțelor atenuante, precum și nu au fost luate în considerație circumstanțele potrivit cărora: inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, anterior a comis o infracțiune omogenă, nu a conștientizat necesitatea autoeducării și corectării, dar și atitudinea post-infracțională a inculpatului, care a orientat soția sa în sensul de a face declarații neveridice, precum, că ea a condus automobilul.

3.2. Inculpatul a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat, pe motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate.

În motivarea recursului a indicat, că prima instanță a încălcat prevederile art. 385, 389 Cod de procedură penală, deoarece în urma aprecierii probelor, urma să reflecte în sentință motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altora, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, să se expună asupra argumentelor invocate de inculpat și de apărător, fapt ignorat. Consideră, că sentința a fost bazată pe probe indirecte, pe presupuneri, rezultate din declarațiile martorului Dintiu Rustam, care nu au fost susținute prin alte probe directe.

3.3. Avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului, prin recursul suplimentar la recursul inculpatului, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și achitarea inculpatului sau rejudecarea cauzei de către prima instanță, dacă este necesară administrarea de probe suplimentare.

În motivarea recursului a menționat, că incorect a fost indicată calea și termenul de atac al sentinței, dar și că la baza sentinței au fost puse doar declarațiile martorului Dintiu Rustam, inspectorul poliției rutiere, fără a fi confirmate cu alte probe, în condițiile existenței contradicțiilor esențiale. A obiectat împotriva faptelor, că: agentul constatator nu a înregistrat cu mijloace tehnice momentul schimbării persoanelor la volanul vehiculului; nu au fost ridicate înregistrările video de la începutul traseului până la stoparea mijlocului de transport, inclusiv de la intersecții și de la alți șoferi; nu au fost ridicate amprente digitale de pe volan, cutia de viteze, alte obiecte; nu au fost invitați doi martori, de către agenții constatatori, în vederea consemnării acțiunilor la fața locului; nu a fost verificat timpul și modul de schimbare a pasagerului cu șoferul, cât și dacă era posibil de a vizualiza momentul schimbului în automobilul de model BMW 520 de la distanța de 30 metri.

A menționat asupra faptului prezentării în prima instanță a hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 aprilie 2014, prin care a fost admisă contestația inculpatului, fiind declarate nule: procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale din 07.09.2013, cu clasarea cauzei. Legalitatea acțiunilor inspectorului Dintiu R. nu a fost confirmată prin probe, existînd dubii, care urmau a fi interpretate în favoarea inculpatului.

A mai indicat argumentul, că prima instanță urma a declara nulitatea actelor procesuale: ordonanța privind începerea urmăririi penale din 01 octombrie 2013, deoarece a fost depășit termenul de până la 25 septembrie 2013 privind luarea deciziei pe caz; ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit a lui Palamari C. din 08 ianuarie 2014, deoarece data indicată este falsă, fiind zi de odihnă; actul de audiere a martorilor din 23 septembrie 2013, deoarece

urmărirea penală a fost pornită la 01 octombrie 2013, acțiunea fiind efectuată în afara procesului; procesul-verbal al experimentului în procedura de urmărire penală din 21 ianuarie 2014, deoarece experimentul a fost petrecut în alte condiții climaterice și de timp decât cele de la momentul constatării faptei, și anume: la 21 ianuarie 2014, între orele: 19.55-20.15, în timp ce împrejurările de fapt au avut loc la 07 septembrie 2013, orele: 03.00-03.20.

S-a invocat încălcarea art. 63 Cod de procedură penală, prin faptul, că Palamari C. a fost recunoscut ca bănuit la 09 octombrie 2013, cu încălcarea termenului de menținere în stare de bănuit.

A menționat recurentul, că prima instanță nu a ținut cont de faptul, că mai multe acte, și anume: procesele-verbale privind contravențiile administrative, raportul agentului constatator, procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, îndreptarea, procesul-verbal nr. 3677, procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului, toate din data de 07 septembrie 2013, au fost întocmite la aceeași oră – 03.20, de către același inspector Dintiu Rustam, fapt, care duce la nulitatea actelor.

A invocat faptul impunerii soției inculpatului de a face declarații împotriva acestuia și pornirea urmăririi penale în privința ei pe art. 312 alin.(1) Cod penal, de către același procuror.

A apreciat a fi nemotivată soluția de respingere a declarațiilor martorului Paluța Octavian, care a indicat la faptul urcării la volanul automobilului de la restaurantul „Sănătatea” a soției inculpatului și plecarea spre domiciliu după orele 02.30.

A considerat, că a fost încălcat dreptul inculpatului la un „tribunal”, fiind încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil, prin faptul, că nu au fost verificate complet și obiectiv probele și argumentele părții apărării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2015, pronunțată integral la 29 aprilie 2015, au fost respinse, ca nefondate, cererile de recurs declarate de procuror și de inculpat, fiind menținută fără modificări sentința primei instanțe.

5. Pentru a se pronunța astfel, instanța de recurs, a constatat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat asupra vinovăției inculpatului Palamari Constantin în comiterea infracțiunii. Împrejurările au fost constatate reieșind din totalitatea de probe acumulate, care au fost corect apreciate, fiind respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

A fost constatată existența infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin.(3) Cod penal, precum și vinovăția lui Palamari C. în comiterea ei, în baza probelor administrate de prima instanță și verificare de instanța de recurs:

- declarațiile martorului Dintiu Rustam;
- declarațiile martorului Paluța Octavian;
- raportul agentului constatator din 07.09.2013;
- procesul-verbal nr. 3677 din 07.09.2013 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei;
- procesul-verbal de înlăturare de la conducerea autovehiculului din 07.09.2013;
- procesul-verbal al experimentului în procedura de urmărire penală din 27.01.2014.

Calitatea inculpatului de conducător al mijlocului de transport, în speță, a fost confirmată prin declarațiile martorilor Dintiu Rustam, susținute prin înscrisurile indicate ca probă, precum și acțiunea de refuz al inculpatului de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate, a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice, confirmată prin procesul-verbal nr. 3677 din 07 septembrie 2013, precum și prin declarațiile inculpatului, care a confirmat refuzul de la testarea alcoolscoptică.

Au fost apreciate a fi eronate argumentele apărării împotriva declarațiilor martorului Dintiu Rustam.

Argumentul recurentului referitoare la faptul, că nu a fost înregistrat cu mijloacele tehnice momentul schimbării persoanelor, a fost apreciat a fi nefondat, reieșind din declarațiile martorului, care a indicat, că schimbarea conducătorului și a pasagerului a avut loc în momentul când martorul se apropia de autovehicul.

Lipsit de temei a fost apreciat argumentul potrivit căruia nu au fost ridicate înregistrări video de la începutul traseului – restaurantul „Sănătatea” pînă la stoparea mijlocului de transport, de la intersecții și alți posibili șoferi, pe motivul lipsei dovezii existenței unor astfel de înregistrări, precum a lipsei pe traseul de deplasare a unor vehicule terțe în momentul stopării, reieșind din declarațiile martorului. Lipsa datelor invocate de recurent, nu exclude, în opinia instanței de recurs, veridicitatea declarațiilor martorului.

Drept neîntemeiate au fost apreciate obiecțiile privitor la faptul, că nu au fost ridicate amprente digitale de pe volan, cutia de viteză, alte obiecte, reieșind din declarațiile inculpatului, potrivit căruia Palamari Serafima utilizează uneori automobilul, precum și că potrivit procesului-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului, acesta a fost preluat de Palamari Serafima. Prin urmare,

fiind certă utilizarea vehiculului de către soția inculpatului, ar fi fost lipsită de relevanță proba cu amprente digitale.

Irelevant a fost apreciat argumentul privind anexarea hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 02 aprilie 2014 privind declararea nulă a procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din 07 septembrie 2013, cu clasarea cauzei, pe motivul, că învinuirea, la caz, îl viza pe inculpat privind comiterea contravenției prevăzute de art. 232 alin.(1) Cod contravențional, circumstanță irelevantă pentru cauza penală, precum și procesul contravențional a fost încetat pe motivul încălcării normelor pertinente la întocmire, fără a fi trase concluzii referitoare la persoana care conducea vehiculul.

Nu a generat dubii nici argumentul recurențelor asupra indicării de către martor a orei 01.00 drept moment al comiterii infracțiunii, reieșind din specificul factorului uman și a capacității de a memoriza date exacte, dar și din fixarea orei comiterii faptei prin actele procesuale.

Nu a fost reținut nici argumentul privind implicarea martorului în instrumentarea unor cauze de către CNA și Procuratura Anticorupție în condițiile lipsei probelor privind condamnarea sa irevocabilă pentru faptele invocate, inclusiv pentru declarații mincinoase în procesul penal examinat.

Respinse au fost și trimiterile la declarațiile martorului Paluța Octavian, potrivit căruia de la restaurant automobilul a fost condus de către soția inculpatului, reieșind din faptul, că din declarațiile însăși a martorului a reieșit, că nu l-a asistat pe inculpat pe întreg parcursul deplasării, precum și din caracterul relevant al faptului, că la momentul stopării automobilului, acesta era condus anume de către inculpat, indiferent de circumstanța cine a urcat la volan la pornire.

A fost constatat lipsit de temei argumentul privind declararea nulității ordonanței de începere a urmăririi penale din 01.10.2013, reieșind din faptul comiterii faptei la 07.09.2013 și a respectării termenului de 30 zile, prevăzut de art. 274 alin.(1) Cod de procedură penală.

Avînd în vedere, că declarațiile martorului Palamari Serafima nu au stat la baza emiterii sentinței de condamnare, a fost considerat neîntemeiat argumentul referitor la imposibilitatea audierii numitului martor la 23 septembrie 2013, deși ordonanța privind începerea urmăririi penale a fost emisă la 01 octombrie 2013.

A fost considerat neîntemeiat și argumentul privind impunerea lui Palamari Serafima de a face declarații, reieșind din faptul, că din conținutul procesului-verbal de audiere din 23 septembrie 2013, ultima a fost preîntîmpinată despre dreptul de a tăcea, în calitatea sa de soție a inculpatului, drept de care, însă, nu s-a

folosit. Mai mult, că declarațiile martorului indicat au confirmat poziția inculpatului, fiind exclusă influența din partea colaboratorilor OUP.

Instanța de apel, de asemenea, a ajuns la concluzia că nu poate fi declarată nulă ordonanța din 08.01.2014 de recunoaștere în calitate de învinuit a lui Palamari C. , deoarece a fost emisă în termenul stabilit de art. 63 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, iar faptul neaducerii ei la cunoștința învinuitului pînă la 15.01.2014 s-a datorat absenței în țară a ultimului.

În opinia instanței de recurs, faptul, că raportul agentului constatator, procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, îndreptarea, procesul-verbal nr. 3677, procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului, toate din 07.09.2013, au fost întocmite la aceeași oră -03.20 nu atrage nulitatea lor, odată ce au fost întocmite în vederea exercitării atribuțiilor profesionale.

Lipsește temeiurile pentru declararea nulității procesului-verbal al experimentului în procedura de urmărire penală din 21.01.2014, reieșind din declarațiile inculpatului, potrivit căruia, condițiile în care a fost petrecut experimentul erau similare celor existente la 07.09.2013.

Astfel argumentele recurenților au fost apreciate a fi eronate, fiind combătute prin cumulul de probe administrat legal.

6. La 04 iunie 2015 avocatul Ceachir Anatolie în numele condamnatului Palamari Constantin depune recurs în anulare, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 decembrie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2015.

Recursul în anulare a fost declarat în termenul stabilit de art. 454 Cod de procedură penală.

În motivarea recursului în anulare este indicat, că a fost încălcat dreptul condamnatului la apărare și la un recurs efectiv, prevăzut de art. 6 CEDO, prin faptul, că instanța de recurs ordinar nu s-a expus asupra căii greșite de atac indicate în sentință.

La fel, nu a avut loc expunerea asupra tuturor motivelor invocate în recurs, precum: nulitatea proceselor-verbale privind contravenția administrativă, dar și lipsa semnării lor de către doi martori, declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 07.09.2013, precum și caracterul nedemonstrat al legalității acțiunilor agentului constatator.

Recurentul reiterează argumentele privind declararea nulității actelor procesuale din dosar, indicate în conținutul recursului ordinar, precum și argumentele privind impunerea de către organele de drept a martorului Palamari Serafima de a depune declarații împotriva soțului.

Invocă recurentul și existența contradicțiilor în declarațiile agentului constator cu cele ale martorilor Palamari Serafima și Paluța Octavian, dar și a condamnatului Palamari Constantin, menționând, că nu au fost cercetate toate probele prezentate, lipsește motivarea asupra admisibilității fiecărei probe.

Apreciază a fi încălcate prevederile art. 24 Cod de procedură penală – principiul contradictorialității și egalității părților în proces, dreptul la un proces echitabil, pe motivul respingerii nemotivate a probelor în susținerea apărării, apreciate de către apărare pertinente, veridice, concludente și coraborate cu alte probe, precum și neexaminarea și lipsa de apreciere a argumentelor apărării.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 6 pct. 44) și art. 453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Recurentul invocă încălcarea dreptului condamnatului la apărare și la un recurs efectiv prevăzute de art. 6 CEDO, invocînd în acest sens nulitatea actelor procedurale, înfăptuite în cadrul urmăririi penale, precum și respingerea solicitărilor apărării în cadrul examinării cauzei de către instanțele judecătorești.

Examinînd materialele cauzei în raport cu argumentele recursului în anulare, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 251 alin.(1) Cod de procedură penală, *încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decît prin anularea acelu act.*

Reieșind din aceste prevederi legale, Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recurentului privind invocarea nulității actelor procesuale: ordonanța privind începerea urmăririi penale din 01.10.2013, ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit din 08.01.2014, procesul-verbal de audiere a martorului Dintiu Rustam din 26.09.2013, procesul-verbal de audiere a

martorului Palamari Serafima din 23.09.2013, raportul agentului constatator din 07.09.2013, procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 07.09.2013, îndreptarea din 07.09.2013, procesul-verbal nr. 3677 din 07.09.2013, procesul-verbal al experimentului în procedura de urmărire penală din 21.01.2014.

În acest sens se constată că criticile formulate de recurent au constituit obiect de examinare în cadrul instanței de recurs ordinar, care în mod temeinic și cu referire la fiecare act procesual menționat în recurs, a expus argumente și a formulat concluzii privind caracterul legal al documentelor procesuale contestate, concluzii specificate în textul deciziei atacate, așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, concluzii pe care instanța în anulare le însușește și repetarea cărora nu se impune.

Colegiul penal consideră a fi nefondat și argumentul recurentului, potrivit căruia instanța de recurs ordinar nu s-a expus asupra nulității proceselor-verbale ale contravenției administrative, sub aspectul, că acestea nu au fost semnate de către doi martori.

În acest sens, potrivit conținutului sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de recurs ordinar, nu se atestă ca în calitate de probă la stabilirea stării de fapt și a demonstrării vinovăției lui Palamari C. să fie indicat careva proces-verbal cu privire la contravenție.

Mai mult, în conținutul deciziei supuse recursului în anulare, a fost indicat, că „...hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02.04.2014, prin care s-a admis contestația lui Palamari Constantin și s-au declarat nule procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale din 07.09.2013, cu clasarea cauzei, Colegiul reiterează că, aceasta este irelevantă, în condițiile în care învinuirea contravențională adusă în acel proces lui Palamari Constantin viza comiterea contravenției prevăzute de art. 232 alin.(1) Cod contravențional, circumstanță irelevantă pentru prezenta cauză...”(f.d.153-154).

Prin urmare, Colegiul penal este solidar cu concluzia instanței de recurs ordinar, că argumentul privind declararea nulității proceselor-verbale cu privire la contravenție nu are careva relevanță la examinarea cauzei în ordinea recursului în anulare.

Argumentul recurentului potrivit căruia instanța de recurs ordinar nu s-a expus asupra circumstanței, că prima instanță, în sentință a indicat ilegal calea de atac - apelul în termen de 15 zile, instanța de recurs în anulare îl va respinge.

În acest sens, Colegiul penal constată, că în ordinea art. 437 alin.(1) pct.1) și art. 439 alin.(1) Cod de procedură penală, calea și termenul de atac a sentinței

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 22 decembrie 2014 este recurs în termen de 15 zile.

Eroarea admisă de către prima instanță la indicarea căii de atac – „apelul”, a fost înlăturată la judecarea cauzei de către instanța ierarhic superioară a recursurilor ordinare declarate de către procuror și de către inculpat, fiind menționat în acest sens în întreg conținutul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2015, că cauza a fost judecată în ordine de recurs. Astfel a fost respectată procedura legală de examinare și nu a avut loc încălcarea dreptului inculpatului la apărare și la un recurs efectiv, precum a fost invocat în cererea de recurs în anulare.

Referitor la argumentul recurentului privind dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, Colegiul penal constată că, instanțele de judecată, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate în baza art.264/1 alin. (3) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal mai menționează, că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, “inter alia”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghezat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cazul *Bujnița vs Moldova*, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

Colegiul penal nu a statuat în prezenta cauză existența unui viciu fundamental, care ar afecta hotărârile judecătorești, ajungând la concluzia, că recursul în anulare urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(1), (2) pct. 4), 456 alin.(1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare, declarat de avocatul Ceachir Anatolie în numele condamnatului Palamari Constantin împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui Palamari Constantin, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 decembrie 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

TOMA Nadejda

NICOLAEV Ghenadie